

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 4Csp/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717203791
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Daxner
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2019:1717203791.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok so sídlom v Pezinku rozhodol sudkyňou JUDr. Ingrid Daxner v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., IČO: 34 127 798, so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, zast. JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, proti žalovanému: S. U., F.. XX.X.XXXX, Q. T. R. E., Š. XX/XX, Š. Z. J., o zaplatenie 915,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 915,67 eur s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 716,39 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku zamietá.

Súd priznáva žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške nároku rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 2.6.2017, doručenou súdu dňa 5.6.2017, sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 915,67 eur, 14,40 % ročný úrok zo sumy 716,39 od 26.9.2014 do zaplatenia, 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 716,39 od 26.9.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a právneho zastúpenia.

2. Žalobu stručne skutkovo odôvodnil tvrdením, že jeho právny predchodca - Slovenská sporiteľňa a.s. uzavrel dňa 4.8.2005 so žalovaným zmluvu, súčasťou ktorej bola aj zmluva o kontokorentnom úvere, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanému k jeho bežnému účtu povolené prečerpanie /kontokorentný úver/ vo výške 20 000,- Sk s ročnou úrokovou sadzbou 14,40%. Na základe tejto zmluvy jeho právny predchodca realizoval platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery z bežného účtu vo výške 20 000,- Sk, aj keď žalovaný reálne nemal k dispozícii na svojom bežnom účte finančné prostriedky. Počas celej doby trvania zmluvného vzťahu žalovaný aktívne využíval/čerpал kontokorentný úver, dorovnával mínusový zostatok na účte, teda jednalo sa o „kolobeh finančných prostriedkov“. Nakoľko žalovaný porušil zmluvné podmienky, právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy, teda zastavil poskytovanie kontokorentného úveru a žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Dňa 25.9.2014 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE postúpená na žalobcu. Oznámením zo dňa 7.10.2014 Slovenská sporiteľňa a.s. upovedomila žalovaného o postúpení pohľadávky. K 25.9.2014 dosiahla výška splatného dlhu žalovaného celkom sumu 915,67 eur /istina 716,39 eur, príslušenstvo 199,28 eur/. Žalovaný bol výzvou zo dňa 21.4.2015 vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy. V konaní sa teda domáha zaplatenia dlhu ku dňu 25.9.2014 vo výške 915,67 eur s ďalším príslušenstvom pohľadávky od 26.9.2014 a to úrokov / zmluvný úrok 14,40% ročne do splatenia dlhu/ a zákonných úrokov z omeškania 8% ročne, vzhľadom na dátum vzniku záväzkového vzťahu pred 31.1.2013. Právne žalobu odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka a § 517 ods. 1,2, § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, §§ 3, 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

3. V žalobe za prostriedky procesného útoku žalobca označil a k žalobe pripojil: zmluva o poskytnutí balíka služieb bankových produktov v kombinácii Balík EXTRA, Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s., oznámenie o postúpení pohľadávky, výzva na zaplatenie pohľadávky.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená do vlastných rúk dňa 16.8.2018. K žalobe sa napriek výzve súdu žalovaný nevyjadril, vo veci zostal procesne nečinný.

5. Na pojednávaní dňa 5.2.2019 súd vykonal vo veci dokazovanie v prítomnosti právneho zástupcu žalobcu oboznámením listinných dôkazov žalobcu, pripojených k žalobe a následne na výzvu súdu / platobná história žalovaného/ a v neprítomnosti žalovaného /predvolanie mu bolo doručované postupom § 106 ods. 1 C.s.p., zásielku si v odbernej lehote nevyzdvihol; podľa § 111 ods. 3 C.s.p. platí fikcia doručenia/ podľa § 180 C.s.p. a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Dňa 4.8.2005 Slovenská sporiteľňa a.s., ako veriteľ a žalovaný, ako dlžník, uzavreli písomnú zmluvu o poskytnutí balíka služieb bankových produktov v kombinácii Balík EXTRA, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s., na dobu určitú, do ukončenia posledného zo zmluvných vzťahov. Na jej základe sa Slovenská sporiteľňa a.s. zaviazala v prospech žalovaného zriadiť a viesť bankový účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX v mene SKK, poskytnúť žalovanému elektronické služby k bežnému účtu a poskytnúť žalovanému kontokorentný úver vo výške úverového rámca 20 000,- Sk. Zmluva v časti o úvere bola dohodnutá na dobu jedného roka s tým, že následne sa predlžuje vždy o dobu jedného roka ak dlžník neoznámi veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy. Žalovaný sa na základe zmluvy zaviazal platiť za poskytované bankové služby poplatky podľa Sadzobníka a poskytnutý úver splácať v dohodnutom čase a v stanovenom čase, mesačne k poslednému dňu v mesiaci platiť úroky. Ďalej sa zaviazal, že na základe písomnej výzvy veriteľa v lehote určenej veriteľom v tejto výzve vyrovná čiastku, presahujúcu určený úverový rámec a ak nie, presahujúca suma sa považuje za nepovolené prekročenie úverového rámca, ktoré bude úročené úrokom z prečerpania. Podľa čl. 7, bod 7.6.1. písm. a/ a písm. d/ Všeobecných obchodných podmienok ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti, alebo zmluvného dojednania zo strany klienta /ak klient prekročil výšku dohodnutého úverového rámca/, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, teda požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti; zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru a to až do doby, podľa vlastného uváženia, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru. Podľa čl. 7, bod 7.4.2. a 7.4.4. Všeobecných obchodných podmienok úver sa úročí denne odo dňa poskytnutia úveru (vrátane) do dňa predchádzajúceho dňu splatenia úveru (vrátane). Klient je povinný zaplatiť Banke úroky z úveru v posledný deň každého úrokového obdobia, t.j. časového obdobia dohodnutého v zmluve o úvere, resp. spôsobom v nej dohodnutým, počas ktorého sú Bankou účtované úroky, na konci ktorého sú úroky splatné a po ktorom môže nasledovať ďalšie úrokové obdobie. Pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru alebo jednotlivých splátok úveru alebo jednotlivých splátok úveru, je povinný zaplatiť Banke okrem úrokov z úveru, tiež úroky z omeškania z dlžnej čiastky, pričom dlžná čiastka sa úročí úrokom z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia dlžnej čiastky (vrátane). Pokiaľ je klient v omeškaní so zaplatením úrokov z úveru, zmluvných pokút, poplatkov, odmien, náhrady škody a nákladov vynaložených bankou alebo iných peňažných záväzkov, jetiež povinný zaplatiť banke úroky z omeškania z dlžných čiastok, pričom dlžné čiastky sa úročia úrokmi z omeškania denne od prvého dňa omeškania (vrátane) až do dňa bezprostredne predchádzajúceho dňu splatenia príslušnej dlžnej čiastky (vrátane).

7. Sadzobník, ani Obchodné podmienky, ktoré tiež mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, žalobca za prostriedky procesného útoku v žalobe neoznačil.

8. Podľa výpis z úverového účtu o čerpaní a splácaní úveru čerpal úver výbermi a príkazmi na úhradu spolu vo výške 45 081,17 eur a splatil vkladmi na účet vo výške 44 364,78 eur; rozdiel tvorí suma 716,39 eur.

9. Písomným oznámením zo dňa 7.10.2014 Slovenská sporiteľňa a.s. oznamovala žalovanému, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1352/2014/CE, uzatvorenej dňa 25.9.2014, postúpila na žalobcu v tomto konaní pohľadávku voči žalovanému vo výške 915,67 eur s príslušenstvom s tým, aby dlh plnil novému veriteľovi - žalobcovi v tomto konaní. Postupovaná pohľadávka bola v oznámení identifikovaná ako "pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte FO; číslo úveru XXXXXXXXXXX.

10. Doručenie tohto oznámenia žalovanému nebolo žalobcom v konaní tvrdené, ani preukazované.

11. Písomnou výzvou zo dňa 21.4.2015 bol žalovaný žalobcom vyzývaný na zaplatenie dlhu z poskytnutého kontokorentného úveru vo výške ku dňu 21.4.2015 1 007,12 eur, v lehote do 10 dní od doručenia výzvy.

12. Doručenie tejto výzvy žalovanému nebolo žalobcom v konaní tvrdené, ani preukazované.
13. Z písomnej odpovede žalobcu na výzvu súdu upresniť kedy podľa tvrdenia v žalobe mal jeho právny predchodca odstúpiť od zmluvy o kontokorentnom úvere, žalobca v písomnom podaní, doručenom súdu dňa 27.9.2018 uviedol, že jeho právny predchodca využil svoje právo a zosplatnil úver pred postúpením pohľadávky na žalobcu zrušením možnosti čerpania úverového rámca žalovaným v súlade so zmluvou a VOP, keďže žalovaný porušil zmluvne dohodnuté povinnosti. O tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný výpisom z účtu.
14. Z hľadiska predvídateľnosti budúceho súdneho rozhodnutia v tejto veci súd na pojednávaní upozornil právneho zástupcu žalobcu na aktuálnu prax najvyšších súdnych autorít z hľadiska posudzovania spotrebiteľských úverových zmlúv podľa občianskoprávnej úpravy, pre spotrebiteľa výhodnejšej /s odkazom o.i. aj na nálezy ÚS SR I. ÚS 402/2013, I. ÚS 101/2016/, pričom právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu s tým, že z §-u 503 ods. 3 Obch. zák. a bodu 7.4.2. VOP vyplýva nárok žalobcu na zaplatenie zmluvných úrokov za celú dobu poskytnutia finančných prostriedkov.
15. Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Zák. NS SR č. 513/1991 Zb. /Obch. zák./, touto časťou zákona sa spravujú, bez ohľadu na povahu účastníkov, záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.
16. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžníka sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
17. Podľa § 503 ods. 2, 3 Obch. zák., ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca, odo dňa keď o ich vrátenie veriteľ požiadal.
18. Podľa § 273 ods. 1 Obch. zák., časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu priložené.
19. Podľa § 2 písm. a/ Zákona NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení nesk. predpisov, s použ. § 25 ods. 1 Zákona NR SR č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.
20. Podľa § 4 ods. 1 Zákona NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení nesk. predpisov, s použ. § 25 ods. 1 Zákona NR SR č. 129/2010 z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.
21. Podľa § 53 ods. 1, 2 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa /ďalej len neprijateľná podmienka/. Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.
22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.
23. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania; ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
24. Podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení úč. do 1.2.2013, s použ. § 10c Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. , výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
25. V danom prípade súd na základe vykonaného dokazovania a pri procesnej pasivite žalovaného / § 151 ods. 1 C.s.p./, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti a to z dôvodov nasledovných:
26. Z výpisu z obchodného registra právneho predchodcu žalobcu vyplýva, že je bankou, s premetom činnosti poskytovanie úverov. Z uvedeného je nutné vyvodiť záver, že podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. bol právny predchodca žalobcu dodávateľom. Žalovaný v zmluvnom vzťahu vystupoval ako fyzická osoba

- občan, teda ide o spotrebiteľa, ako to vyplýva z § 52 ods. 3 Obč. zák., tak aj z ust. § 3 ods. 4 zák. NR SR č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z predloženej zmiešanej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného ani netvrdil. Ak ide o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ, ide o vzťah spotrebiteľský, zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Obč. zák., vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K tomuto záveru dospel súd vyhodnotením obsahu zmluvy a obsahu všeobecných obchodných podmienok, z ktorých vyplýva, že právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, poskytol žalovanému finančné prostriedky vo forme povoleného prečerpania na bežnom účte fyzickej osoby, ktorý účet pre žalovaného zriadil a viedol v mene SKK na základe uzatvorenej zmluvy, s úverovým rámcem 20 000,- Sk /663,88 eur/ a žalovaný sa čerpané úverové finančné prostriedky zaviazal v dohodnutej dobe a dohodnutým spôsobom /zmluvne dohodnuté úroky mesačne, istinu priebežne tak, aby neprekročil povolený úverový rámec/ aj vrátiť. Ide teda o dočasné poskytnutie finančných prostriedkov za odplatu. Z tohto, spolu s okolnosťou, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a občana-spotrebiteľa, je potom nutné vyvodiť záver, že ide o vzťah, podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa ust. Obchodného zákonníka, ale najmä zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a v prípade, že je to pre spotrebiteľa priaznivejšie, aj z ustanovení Občianskeho zákonníka.

27. Právny predchodca žalobcu žalovanému podľa zmluvy zo dňa 4.8.2005 poskytol úverový rámec /povolené prečerpanie na bežnom účte/ do výšky 20 000,- Sk, žalovaný do ukončenia možnosti čerpania úveru vyčerpal spolu sumu 45 081,17 eur a splatil sumu 44 364,78 eur, teda zostal dlh na istine ku dňu vyčíslenia pohľadávky vo výške 716,39 eur a na zmluvne dohodnutom úroku /odplata za poskytnutý úver/ vo výške 199,28 eur. Žalovaný v konaní tieto skutkové tvrdenia žalobcu nepoprel. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný nesplácal úver riadne a včas. Či a kedy právny predchodca žalobcu pred postúpením pohľadávky na žalobcu úver predčasne zosplatnil nie je súdu známe, avšak zmluvou zo dňa 25.9.2014 mal na žalobcu, ako postupníka, podľa obsahu oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 7.10.2014 postúpiť celkovú sumu 915,67 eur s prísl. V prípade, ak by k predčasnému zosplatneniu úveru pred postúpením pohľadávky na žalobcu nedošlo, by súd musel konštatovať ex offa neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Obč. zák. pre rozpor s §-om 92 ods. 8 Zákona NR SR č. 483/2001 Z.z. o bankách /viď rozsudok NS SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.3.2018/. S poukazom na ust. § 151 ods. 1 C.s.p. tak súd, keďže žalovaný existenciu dlhu na úvere v zmysle skutkových tvrdení žalobcu nesporeoval, súd žalovaného zaviazal na zaplatenie 915,67 eur s 8 % /zákonným/ úrokom z omeškania ročne zo sumy 716,39 eur od 26.9.2014 do zaplatenia.

28. Pokiaľ sa ale žalobca žalobou domáhal zaplatenia aj zmluvne dohodnutého úroku z úveru vo výške 14,40% ročne zo sumy 716,39 eur od 26.9.2014 do zaplatenia, teda za čas kedy už bol úver zosplatnený /a žalovaný stratil výhodu splátok/, v tejto časti súd žalobe nevyhovel a žalobu zamietol ako nedôvodnú, nemajúcu oporu v platných právnych predpisoch, ani aktuálnej rozhodovacej činnosti súdov SR /ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít/, v zmysle ktorej má žalobca nárok len na zaplatenie zákonných úrokov z omeškania v súlade s občianskoprávnou úpravou s poukazom na uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012. Podstata sťažnosti, vedenej na ÚS SR v označenej veci spočívala v tvrdení o nesprávnej interpretácii a aplikácii platnej a účinnej právnej úpravy súdom prvej inštancie /podľa rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/131/2001-127 zo dňa 12.6.2012 z ustanovenia § 502 a 503 Obch. zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úrok v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou, ako lehota splatnosti úveru. Z odôvodnenia rozsudku NS SR R 59/1998 vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania/ a odvolacím súdom /podľa rozsudku KS Prešov sp. zn. 1Co/30/2011-145 zo dňa 30.5.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie, z ustálenej súdnej praxe - uznesenie NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98 vyplýva, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu /jeho splátok a od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania/. Záver NS SR je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi úverového vzťahu. Úroky z úveru v čase po splatnosti celého úveru nie je možné priznať pokiaľ tu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania, ako vyplýva z cit. uznesenia NS SR sp. zn. 4 Obo 143/98/, ktorú sťažnosť v uvedenej veci ÚS SR odmietol so záverom, že nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu a výklad odvolacieho súdu k danej problematike považoval za ústavne akceptovateľný

29. Na tomto mieste súd dáva do pozornosti aj uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 101/2016-9 zo dňa 17.2.2016, podľa ktorého je ústavne akceptovateľná súdna prax, ktorá zastáva názor, že právna úprava, chrániaca spotrebiteľa, odôvodňuje aplikáciu tých ustanovení v duálnom režime podľa Obchodného aj Občianskeho zákonníka, ktoré by mohli byť v určitej konkrétnej situácii výhodnejšie pre spotrebiteľa s tým, že aj podľa novely Občianskeho zákonníka /§ 52 ods. 2/ sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa čl. 2 ods. 3 C.s.p. ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

31. Nakoľko žalobca v žalobe, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 21.8.2018 a ani jeho právny zástupca na pojednávaní dňa 5.2.2019 neuviedol také skutkové a právne osobitosti prípadu, pre ktoré by mal súd nárok na zaplatenie zmluvných úrokov z nesplatenej časti úveru za čas po predčasnom zosplatnení úveru rozhodnúť inak, súd žalobu v tejto časti zamietol.

32. Lehota na splnenie súdom uloženou povinnosťou na plnenie je 3 dni /§ 232 ods. 3 veta prvá C.s.p./ a plynie odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní vo veci samej v celom rozsahu úspešný.

34. Úspech žalobcu v tomto konaní predstavuje celá suma istiny. Požadované príslušenstvo, v časti ktorého úspech žalobcu nemal, nebolo v žalobe vyčíslené pevnou sumou, teda nemá vplyv na výšku nároku na náhradu trov. „Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo /úrok z omeškania/ navrhovateľ nevyčísli vo svojej žalobe“ /uznesenie NS SR 6Obo 243/2007 zo dňa 27.11.2008/.

35. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Pezinok.

Podľa § 127 C.s.p., ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p., v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak /§ 232 ods. 2 C.s.p./.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.